

Hos **Nina Roos** er maleriene romlige situasjoner som ikke røper mye, men hun snitter flaten og smitter den med noe uformelig.

I det skjulte

Nina Roos

«Situat / Separated»
Galleri K, Oslo
8. nov. - 15. des. 2013

Maleriske underdrivelser i konsentrert utstilling.

Anmeldt av **Line Ulekleiv**
lulekleiv@hotmail.com

KUNST: Nina Roos, den finske kunstneren som i flere tiår har hatt en tungtveiende posisjon innen det nordiske maleriet, er ikke kjent for å gi ved dørene. De både gåtefulle og kontrollerte maleriene viser tette komposisjoner uten oversikt. Av og til brytes den kompakte overflaten med transparente partier. Maleriene har en umiskjennelig, om enn lav puls, og motarbeider eventuelle pompøse ideer om hva maleriet skal være. Roos orienterer seg i en hverdagslig verden, hvor blokkeringen av synlige sammenhenger gjør betrakteren fri til å dikte videre på en filmatisk impuls.

Handlingen er arrestert, skjult, eller tilsynelatende

helt fraværende i tomme rom. Stemningen er trykkende gjenkjenkelig, og er treffende sammenliknet med en regntung søndag.

Abstraherte flater

Galleri Ks «Situat / Separated» demonstrerer hvordan maleriets særlige egenskaper utgjør en grunnstamme i Roos' praksis. Maleriene opptrer først og fremst som abstraherte flater i nøkterne, ofte trauste farger. Her er det brunt og beige, det er som om noen av maleriene er koloristisk skitnet til, med en dekkende hinne. Disse arbeidene er ikke forførende og lokkende, men distansert ubehagelige.

Av og til dukker figurative elementer opp, som når hoder og kropper kiles inn i flatenes absolutte dominans. Her får betrakteren små glimt inn i underliggende lag som tåkelegger mer enn de oppklarer. I de to maleriene med tittel «Movement between the words (membran)», ser vi bakhodet og øret til en gutt,

som et forestillende snitt inn i en skyggeverden. Avbildningen er tynget av de lyse flakene rundt ham, og denne avstengtheten kan oppfattes som en slags emosjonell sperre i maleriet, en membran mellom forskjellige virkeligheter. Blikket pendler mellom noe velkjent og utglidende, skarpe linjer og blurry spor.

Finstemte partier

Til tross for den resolute distansen, har disse oljemaleriene delikate og finstemte partier som også kan oppfattes som noe blekt og utvasket, ikke ulikt utydelige blåmerker. Det er en kjølig, metallisk kvalitet over flere av arbeidene, og linjer som skjærer gjennom de tomme feltene blør utover som om de var rustne.

Stilistisk er det industrielle 80-tallet til stede. Den kompromissløse grunntonen kontres med en lek med maleriske ferdigheter som lurer øyet til å tro på en illusjon om form og tekstur.

Disse maleriene markerer seg som utprøvinger av

maleriets psykologiske og faktiske rom som flate. I et av maleriene ser vi en slags skyformasjoner, og denne registreringa av noe flyktig understreker en ustabil bevegelighet i flaten. Ved å se inn i sprekken vil det utålmodige blikket finne maleriets evne til fortsatt å virke utgrunnelig.

SKARPE UTSNITT: Nina Roos antyder skyggen av en handling, sett i skarpe utsnitt. Olje på ferret, 2013.